

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 264
(CCIL)
Miercuri,
11
decembrie
1991
5 lei

CUGETUL ZILEI

E ușor să strici alcătuirea unei cetăți bine întocmite; dar e greu să pui ordine într-o cetate rău organizată. **THEOGNIS**

Rezultatul referendumului în județul Sibiu

Alegători prezenți: 210 402; Au votat pentru: 166 771; Au votat contra: 38 833; Voturi anulate: 4 798.

Cetățenii județului nostru s-au prezentat la urne în proporție de 63,17%, din care 79,26% au votat cu da, 18,46% au votat cu nu, iar 2,28% din voturi au fost anulate. Raportat, însă, la cifra totală de alegători, voturile pentru însumează 50,07%, cele contra 11,67%, iar cele anulate 1,44%. Diferența procentuală din datele de mai sus reprezintă suma de 122 671 alegători neprezenți la urne. Din nefericire, dl. judecător Bădiță Mircea Sandu, președintele biroului electoral județean nu a putut să ne pună la dispoziție date defalcate pe zone — urbană și rurală. S-a simțit o mare stare de apatie a electoratului, care pare să fie mai degrabă interesat de scăderea prețului la ouă decât de votarea legii fundamentale a țării, pe care probabil doar copiii copiilor noștri vor avea posibilitatea de a o modifica. În momentul în care țara noastră începe să acumuleze

datorii, de altfel, necesare — pentru a ne situa la o zonă limitată a supraviețuirii — în momentul în care originalitatea experiențelor guvernamentale, prezentate sub numele de „perioadă de tranziție”, ne transformă pe toți în niște cobai, dezinteresul și neîncrederea electoratului oglindește recăderea în starea de apatie care a caracterizat și „epoca de aur”. După testul electoral numit referendum ar trebui să ne întrebăm cu toată seriozitatea, dar să întrebăm și puterea, în ce direcție ne îndreptăm și unde vrem să ajungem?

Cu o criminalitate ajunsă la cotele Chicago-ului în anii prohibiției, cu o delinvență juvenilă de neimaginat, cu o prăbușire a moralei, care pune în pericol însăși ființa noastră națională, sintem în punctul în care nu mai putem da vina mereu pe vicisitudinile istoriei și ar fi cu adevărat momentul să ne dăm seama că, înainte de a deveni noi înșine istorie, facem istoria. Acum și aici.

Marius GHEORGHIU

Constantin Noica

La patru ani de la neantizarea marelui dispărut Constantin Noica, prin binecuvântata grijă a factorilor culturali, a Bisericii Ortodoxe și, firește, a prietenilor săi statonici s-a ținut, simbatic, 7 decembrie a.c., un parastas la Schitul din Păltiniș. Acolo unde zac osemintele ce au purtat nu numai pe cărările muntelui, dar și pe drumurile Europei, întru cunoașterea filozofiei românești, unuia dintre cele mai strălucite spirite ale României, s-au strâns nu prea numeroși, dar sinceri, prieteni și admiratori ai filozofului.

Înalt Prea Sfinția Sa dr. Antonie Plămădeală, mitropolitul Ardealului, însoțit de alți preoți la care s-a alăturat și prea blindul și venerabilul părinte Constantin Galeriu au oficiat parastatul consacrat lui Constantin (Dinu) Noica.

Cuvintele de mare substanță și căldură roșite de iluștri vorbitori, au rememorat statura personalității celui care a pătruns ca nimeni altul rostirea filozofică românească. (G. L.)

Tabere de matematică și fizică în căutare de sponsori

Inspectoratul Școlar al județului Sibiu cultivă o bună tradiție locală prin organizarea taberelor școlare în vacanțe. Pe lângă binemeritata deconectare oferită elevilor în contactul direct cu natura, taberele constituie și un cadru de potențare a cunoștințelor căpătate în timpul anului.

În perioada 2—10 ianuarie 1992 vor exista două asemenea tabere la Șanta (matematică) și Păltiniș (fizică). Noutatea pentru ele privește o modificare de intenție. E vorba de susținerea unor copii dotați, dar cu posibilități materiale precare. Pentru cele 7 zile costul transportului, cazării și mesei se ridică la 2 700 lei, sumă greu de plătit de către unele familii. Selectarea talentelor zonale nu trebuie însă neglijată. Iată de ce domnii profesori Popa Ioan și Pupeză Gheorghe, care susțin acest proiect, s-au gândit la modalitatea sponsorizării, singura în măsură să asigure participarea gratuită a celor care merită.

Orice ajutor din partea agenților economici sau a întreprinzătorilor particulari va fi binevenit. Cei interesați sînt rugați să sune la telefon 1 76 39 — Inspectoratul Școlar Județean Sibiu — pentru informații suplimentare, în săptămîna aceasta și săptămîna următoare.

Lucian FILIP

Sibiul și Vișinski

Nici Cetatea noastră nu a fost scutită de acele imprevizibile ironii ale istoriei reale, mai cu seamă după ce marele vecin și „prieten” de la răsărit ne-a întins brațul său eliberator și tovarășesc. Cineva trebuia s-o facă deoarece Dumnezeu, prin negrija lui Churchill și Truman și-a luat mîna-i binecuvîntată de pe creștetul nostru. Și atunci „primejdiosul colos” din est — după expresia lui Mircea Eliade — ne-a strîns „frățește” la pieptul său, ferm hotărît să nu-i scăpăm nicidecum.

Nefiind deloc o pradă ușoară, deoarece românii, se știe, au fost singurul popor care, deși obosit și secătuit de război, a opus o rezistență acerbă bolșevismului, Stalin și-a ales un emisar de toată încrederea, în persoana lui Andrei Vișinski. Fostul agent al poliției țariste, poposind temporar la menșevici, trecînd apoi definitiv la bolșevici, (fapt pentru care „tătucul” îl avea la mină) venal și arivist, nelipsit de o inteligență diabolică, va deveni un satrap care avea să ingenuchieze nenoro-

cita noastră țară. Desigur, în spatele său erau tancurile sovietice, agenții M.K.D.V. și trădătorii noștri de țară, unii aduși gata îndoctrinați în furgoanele rusești.

Vișinski este unul și același trimis al Moscovei care a bătut cu pumnul în masa regelui Mihai, ca ceva mai târziu să-i ofere tinărului monarh, intimidat, o medalie sovietică. Un tacim diplomatic la care Macchiaveli nu s-a gîndit, probabil, niciodată.

Autoritățile comuniste, total aservite rușilor, făceau totul pentru a câștiga bunăvoința viitorului ministru de externe sovietic, jurist cu veleități de teoretician al statului și dreptului. Care stat? Ce drept? Cel bolșevic, care a generat tirani, la ale căror crime Vișinski era copărtăș.

În 1947 Vișinski va deveni „cetățean de onoare” al Sibiului, cu prilejul unei vizite

în urbea noastră. Dintr-un a-nume calcul era nevoie de un oraș transilvănean de marcă, pentru că altfel s-ar fi dus la Huși sau la Scornicești.

Nu se știe a cui a fost această perfidă idee, dar cert este faptul că primul primar comunist al Sibiului, Vasile Hada, fost tipograf, i-a înmînat diploma de onoare. Ce-o fi gîndit cumnatul acestuia, i-lustrul teolog și compozitor Gheorghe Șoima, care era străin de orice simpatie față de noii potențai, iarăși nu se știe.

Atît timp cît actul cu pricina nu a fost considerat de nici o autoritate românească NUL ȘI NEAVENIT, faimosul criminal sovietic va rămîne un „venerabil” conecățean, post-mortem, al nostru. Pe cînd și un bust, sau eventual un parastas oficiat de un sobor de preoți?

George LIMBEANU

Bătrînii — tot mai îndurerăți

Luni dimineața, la magazinul „Vinătorul” se găsea carne de porc: pulpă — 303 lei, ceafă — 328 lei, cotlet — 404 lei, pe lingă „Vegeta”, salam, slănină și tobă. Într-un cuvînt, avea omul ce cumpăra. Dar, cu alte cuvinte, n-avea cu ce să plătească.

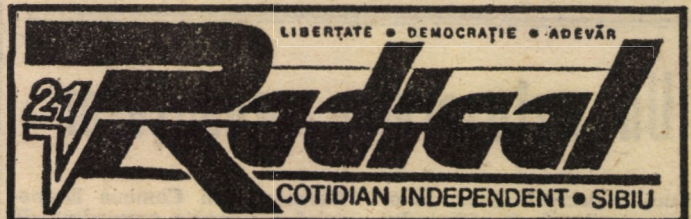
În fața vinzătoarei s-a oprit un bătrîn, care-și ținea bancnota cu mîna tremurîndă. Vînzătoarea, amabilă, l-a întrebat ce dorește. Omul i-a întins mîna în care ținea banii dar... asemenea bani — hîrtia de 10 lei — nu mai au nici o valoare, nu-i mai primește nimeni. La auzul vorbelor cum că acești bani au ieșit din uz, bătrînul a început să plîngă cu lacrimi adevărate. Mîna, în continuu tremur, arăta lumii bruma de agoniseală cu care, puțină vreme înainte, nu și-a putut cumpăra plîne. O femeie i-a oferit bătrînului 10 lei, mone-dă nouă. Și acesta și-a făcut semnul crucii. Plînea pe încă o zi îi era asigurată. Dar mîine?

Sintem tot mai puțin încrezători în ziua de mîine, cu atît mai mult bătrînii, care pe lingă grijile de zi cu zi au nevoie de o existență socială deosebită. Nu se poate concepe că un pensionar trăiește azi numai cu pensia lui! Cei mai mulți caută alte activi-

(continuare în pag. a III-a)

Gabriela BĂLAN

CITITI ZIARUL

O PUBLICAȚIE PENTRU TOATĂ LUMEA

REPORTAJE
COMENTARII POLITICE
OPINII
ANCHETE
INFORMAȚII
PUBLICITATE

ABONAMENTELE

Se fac la factorii poștali, la toate oficiile PTTR și la redacție la

Prețurile LUNAR	121 lei
TRIMESTRIAL	363 lei
ANUAL	1452 lei

REDACȚIA EXECUTĂ PENTRU PUBLIC:
➔ XEROCOPII
➔ MULTIPLICĂRI FORMULARE
la prețuri convenabile.

Gogoaşa preţurilor

Luind plasa pentru cumpărături şi intrând în magazinele noastre, de toate culorile, eu mîna tremurîndă încercăm să scoatem din buzunar modesta sumă ce-o mai avem, după plăţirea altor „angarale” făcîndu-ne un ealcul rapid cit mai este pînă la viitorul salariu, sau ajutor de şomaj. Şi ne ia ameteala: preţurile cresc de pe o zi pe alta cu rapiditate, încît bugetul familial, oricît l-am întinde, nu mai ajunge la... nimie.

Şi gogoşa preţurilor se tot umflă, creşte, devine tot mai mare, iar noi privim cu amărăciune la ce-am vrea să cumpărăm.

Avem o constituţie (URAI). O salutăm, dar ce folos? Cu „păpica” sîntem la pămînt; în curînd o să folosim luminările pentru citit şi sobe cu rumeguş pentru încălzit, dacă în „căciula milei” capitalismului în „putrefacţie” nu ne azvirle cîţiva dolari, atît cit să ieşim din iarnă.

Mulumim din inimă celor

ce au grijă de toate: mersul pe jos face bine; pentru un plin de benzină stringem bine cureaua; înlocuim ghetele cu opinci din piele de ciine (că s-au înmulţit); citim cărţile de vizită — prin lume — ale guvernanţilor şi parlamentarilor; mîncăm răbdări prăjite... Gogoşa preţurilor e prea umflată şi goală pe dinăuntru.

Vorbeam, pînă nu demult (e drept, pe la colţuri) de „burghezia roşie” acum termenul a dispărut, dar nu şi „burghezi”, care s-au adaptat de minune. Cameleonii şi-au schimbat numai culoarea; nicînd nu le-a mers mai bine ca acum. Ei au înţeles repede ce-i cu democraţia originală, ca să ne poată da un bîrbac zdravăn.

Ştim că înţepată, gogoşa „fisie”, devine mică, fără goluri şi astfel... acceptabilă. Dar noi stăm la cozi — la pline, lapte şi... aşteptăm îndrăzneţul care s-o împungă, să o dezumfle spre folosul tuturor.

(B. M.)

Cu soaţă benzinăreasă

Doamne, Doamne dă-mi şi mie Mult noroc în căsnicie
Că am luat soaţă pe viaţă
Şi frumoasă şi isteată
Din oameni de omenie
Aşa cum îmi place mie
Are casă şi maşină
Şi lucrează la benzină
E cinstită
Şi smerită
Ce mai, extra, potrivită
Pentru vremurile-n care
Totul e privatizare
Nu mai dorm noaptea-n maşină
Să ţin rîndul la benzină
Lui Costică şi Mardare
Salutare!

Dorm în pat împărăteşte
O iubesc şi mă iubeşte
Eu cu sprîitul, cu „Pelinul”
Soaţa mea îmi face plinul
Pe cînd voi sărmani, trudiţi
N-aveţi somn şi nu dormiţi
Staţi la coadă la benzină
Uneori o săptămînă
De mă-ntreb stimaţi bărbaţi
Cum dracu nu divorţaţi?

Ion MĂRGINEANU

Voiajăm?

Libertatea deplasării libere peste graniţă este, formal, realizabilă. Deţinem un paşaport asupra noastră, dar cîţi dintre noi ne-am dus într-o ţară pe care am dorit s-o vizităm? Posibilităţile noastre materiale s-au diminuat pe fondul unei reforme care ne decimează nemiloasă bugetul de familie. Aceeaşi reformă (diformă) perpetuează criza de energie, de căldură şi alte bunuri fireşti, de la televizor pînă la cuiele de gard, sau hirtia igienică.

Ceea ce se pare a fi o cucerire evidentă o constituie dreptul la exprimare liberă, verbală sau scrisă. Aceasta a constituit o supapă prin care românul se răcoreşte, dîndu-şi slobod drumul la gură, pînă la saţietate. Dar vai, mă tem că sînt doar nişte voci în pustie. Rămîne amuzantă existenţa unui anume folclor de care ne rezemăm încă de pe vremea dictaturii. Doar atît... La poştă mi-a fost dat să aud următoarea zicală, spusă în gura mare: „Să trăiască F.S.N.-ul c-a făcut suta ca leul”. Expedierea unui plic în străinătate îl costă, pe cetăţeanul guraliv, 80 lei. Ce contează?

George LIMBEANU

IARBA DRACULUI

Cam de pe vremea cînd s-a descoperit America, oamenii au deprins obiceiul de a fuma. La început doar cei avuţi, apoi mai toată lumea. Şi tot pufăind la „iarba dracului”, au constatat că timpul trece mai iute, necazurile nu-s aşa de grele, chiar şi condamnărilor la moarte li se uşura chinul cu o ultimă ţigară. Profiturile imense realizate din comerţul cu tutun au impus instaurarea monopolului statului asupra acestui produs. Pe timp de război, cei ce cultivau tutun erau scutiţi de prestarea serviciului militar (preţul fiind subvenţionat de stat) iar unii mai ţin minte, probabil, că la soldă se primeau şi ţigări. Odată cu trecerea vremii, industria naţională a tutunului a urcat şi ea pe noi şi glorioase culmi, renunţînd la mărci de ţigări destabilizatoare ale noii ordini, cum ar fi „REGALE”, şi trecînd în pas săltat şi patriotic la „PLUGAR”, „MUNCITOR”, „HAIDUC” etc. La apogeul „epocii de aur”, cuceririle revoluţionare s-au celebrat prin ţigări de genul „TOP”, „RECORD”, „START” şi altele. Acum, fumegăm din plin în „epoca trandafirului” şi, în ciuda faptului că unde e fum e şi căldură, prea fiind fumul rozaliu, ce s-au gîndit vajnicii ocîrmuitori... Hai să scoatem un ban şi din fum şi astfel peste noapte s-au dublat preţurile la ţigările indigene. „BUCEGI” — 15 lei, „DACIA” — 24 lei, „TOP” — 26 lei, toate motivate printr-o „nouă calitate”, nu-i aşa? Oare n-ar fi fost

mai bine să se pună o taxă pe emanaţiile celor care iau asemenea fumegoase măsuri?... Pînă atînci cu răbdarea stăm bine, dar cum rămîne cu tutunul?

Marius GHEORGHIU

O curăţătorie... „curăţată” ?!

Centrul de curăţătorie, spălătorie şi vopsitorie nr. 3, situat în cartierul Gura Cîmpului din Mediaş, str. 1 Decembrie nr. 23, stă închis de mai multă vreme. Este ferecat cu lacăte, sigilat, cu toate că nu există nici o „trimite-re” care să îndrituiască acest... regim! Ba, dimpotrivă, pe lângă orarul de funcţionare (zilnic 7—15), un anunţ la vedere ne asigură că unitatea este deschisă inclusiv sîmbătă.

Deşi nu ştim cine poartă „simbelele” locuitorilor din acest cartier, dorim să atragem atenţia conducerii Cooperativei „Meşesugarul” din Mediaş că, acum cînd iarna şi-a reîntors practic în drepturi, dorim şi noi să reîntărm în... posesia îmbrăcămintei de sezon predată mai demult, aici! Căci, la urma urmei am plătit pentru un serviciu şi nu un deserviciu, chiar dacă verbul respectiv (a deservi) are cel puţin două accepţiuni: aceea de a presta un serviciu în folos public, dar şi de a acţiona în dauna cuiva. Care oare dintre acestea două caracterizează unitatea în speţă?

Ion GÎRNOD

Un autoservice promiţător

Luni, 9 decembrie a.c. la orelle amiezii, pe str. Cîmpului nr. 13 s-a desfăşurat ceremonia inaugurării oficiale a Staţiei Autoservice Concordia S.R.L., al cărui acţionar unic (deocamdată) este Forumul Democrat al Germanilor din România. Directorul noii firme fiind dl. ing. Kendöffy.

Ceremonia a fost deschisă de către dl. dr. prof. Hans Klein, preşedintele Forumului Democrat German din Sibiu, care a salutat prezenţa la eveniment a persoanelor ce au reprezentat instituţiile şi factorii care au contribuit la realizarea obiectivului şi căroră le-a mulţumit. A fost, de asemenea, salutat prezenţa domnului Peter Finger, consulul german la Sibiu.

Prefectura sibiană care a închiriat spaţiul fostului I.D.M.S. a fost reprezentată prin dl. prefect Nicolae Nan, în timp ce dl. Michael Schmidt a reprezentat Fundaţia „Sozialwerk der Siebenbürger Sachsen” din München, prin intermediul căreia Ministerul de Interne German a donat instalaţiile tehnice — maşini şi utilaje — necesare.

Amenajarea spaţiului a fost realizată de către Forumul

German prin Comisia Economică a acestuia (preşedinte dl. Helmut Auner) iar proiectarea s-a făcut de către dl. arhitect Fabini Herman. La realizarea obiectivului au mai contribuit efectiv Societatea Comercială de Construcţii „Conex” S.R.L. (director dl. ing. Hans Peter Heutschy) iar lucrările au fost efectuate sub îndrumarea domnului maistru constructor Miklos Ferencz. Menţionăm, de asemenea, că pentru înfiinţarea atelierului s-a mai primit sprijin şi din partea organizaţiei germane „Rotary Klub” din Schwäntzigen Waldorf.

După cuvîntul de deschidere, participanţii au vizitat atelierul, prilej cu care şeful noii unităţi, dl. ing. Mihai Cigmăianu (trimis de către Forumul German la specializare, în septembrie 1990, la firma Opel din Mannheim — Germania) a dat explicaţiile de rigoare, promiţînd prestarea unor servicii de calitate, la nivel occidental.

La sediul Forumului German, participanţilor le-a fost oferit, în încheiere, un prînz de către această organizaţie.

prof. Nicolae POP

SIBIU — str. G-ral Magheru (zona gării) arată mai rău decît după un cutremur. Prea multă murdărie domnilor gospodari ai oraşului!

Foto: Iulian PREDA

Hai coşar, coşar...

„Sîntem într-o situaţie foarte grea şi dificilă, nu mai avem materiale de lucru, nu mai avem costume de coşari (termenul lor a expirat în septembrie), nu mai are nimeni un interes pentru protecţia coşarilor. Din luna martie nu am mai primit lapte, nu am primit antidot, săpun, prosoape. Şi mai grea este situaţia coşarilor din mediul rural. Pe lângă curăţirea coşurilor mai facem în mod obligatoriu şi încaşările de la populaţie, pe bază de chitanţier cu regim special, fără să fim stimulaţi cu vreun procentaj. Sîntem într-o situaţie foarte grea cu salariile”.

Sînt rînduri semnate de Bădişescu Dumitru, muncitor la Societatea Domeniul Public, secţia Coşerit.

În luna octombrie dl. Bădişescu a primit 1300 lei avans, iar la lichidare „onorabila” sumă de 12 lei. Cu care în condiţiile actuale se poate cumpăra... o jumătate de ou! Lucrurile s-au înrăutăţit în noiembrie. În data de 25 noiembrie mai mulţi coşari nu au primit nici un leu avans: Lăcăţuş Mircea, Munteanu Ioan, Badiu Aurel, Bleoca Petru, Bădişescu Dumitru, Muşoae Pavel, Törner Ioan.

Aceasta fiind situaţia, coşarii — atîtia cîţi sînt — au încercat să se pensioneze. Dl. Bădişescu Dumitru (comuna Roşia, satul Daia nr. 73) a primit următorul răspuns din partea Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale, Direcţia Generală de Pensii:

„La scrisoarea dv. adresată Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale, vă comunicăm următoarele:

Activitatea desfăşurată de dv. nu a fost prevăzută niciodată în reglementările privind grupele I sau II de muncă în vederea pensionării.

Ca urmare, în conformitate cu prevederile art. 2 din Decretul-Lege nr. 68/1990 pentru înălţarea unor încheiaţi în salarizarea personalului, pentru locurile de muncă, activităţile şi categoriile profesionale cu condiţii deosebite, care nu au fost cuprinse în reglementările anterioare în grupele I şi II de muncă s-a eliberat Ordinul nr. 125/1990 al Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale, Ministerului Sănătăţii şi Comisiei Naţionale pentru Protecţia Muncii, în care se precizează locurile de muncă şi activităţile ce se încadrează în grupele I şi II prevăzute în anexele 1 şi 2 şi care se aplică pentru perioada lucrată după 1 martie 1990 (anexa 2, poz. 130”).

Adresa este datată 03.05.1991 şi semnată de inspectorul general dr. ing. A. Belciug.

În această situaţie, dl. Bădişescu ne spune că majoritatea coşarilor care nu şi-au luat salariile sînt în situaţia de a demisiona. Totuşi, o soluţie se întrevide: „Noi, coşarii, să fim transferaţi la Gaz Metan Sibiu. Gazul este legat de coş. Totodată rugăm prefectura judeţului Sibiu să ne acorde sprijin pentru rezolvarea acestei situaţii, pentru ca noi să putem face faţă activităţii de protejare a populaţiei şi a instituţiilor din oraş şi din mediul rural”.

Oare, nici de coşari nu mai are nimeni nevoie?!

Gabriela BALAN

Sentimentul frustrării

Cu permanență pe vremea lui Ceaușescu, încă nedefinit înaintea lui, Constituția nu a reprezentat niciodată ceea ce se pretindea. Am cunoscut-o ca o condiție impusă la examenul de admitere în facultate, după care nimeni, nici măcar legiuitorul nu mi-a dat sentimentul utilității ei. O formalitate în contextul minciunii generalizate.

Ce a reprezentat cea din 1923 nu știu prea bine; eram copil pe atunci și mama mea, profesoară de istorie, profund dezamăgită înaintea morții mi-a spus: „dacă totdeauna istoria s-a scris ca acum (era anul 1982) este o minciună”!

Ceea ce pot însă spune cu siguranță este că asistăm la un spectacol de-a dreptul grotesc, al unui ghiveci național numit noua constituție a țării, foarte ușor de contestat, exact într-un moment în care o unanimitate se impunea mai mult ca oricând.

Mulți cred că ea ar fi rezultatul unui studiu profund și serios, credibil și în interesul actualei conduceri direct implicate. Puțini știu că în realitate nu este decât o nouă diversiune din campania de slăbire și învrăjpire a electoratului pentru consolidarea puterii comuniste.

Vădit potrivnică formulei parlamentare democratice, nu se sfiește să desființeze pentru totdeauna monarhia, ca soluție posibilă, nu numai teoretică, ci și practică, într-un moment de neputință dovedită, haos și oprobiu universal.

Forțele reacționare, în noua mantie fesenistă, luptă pe principiul fals al internaționalismului proletar, pentru susținerea unei cauze pierdute.

Este ceea ce dă oamenilor de bună intenție și credință „SENTIMENTUL FRUSTRĂRII” în așteptarea evenimentelor care vor urma, inclusiv alegerile locale și generale — asmutirea lupilor pentru osul cel mare, președinția țării. Situație deosebit de confuză, în care vor profita cei care și-au făcut, din pinda situațiilor favorabile, un ideal de supraviețuire nemernică.

Vreau să cred că nu este decât un deosebit de interesant moment care să demonstreze că există, în final, o justiție immanentă și, că, toți discipolii diavolului vor pierde partida la care trișul înlocuiește lupta cavalerescă.

arh. Liviu NICULIU

CIVICA

Pietoniadă

Nu-i așa că un oraș se vizitează „la picior” și nu așezat confortabil în auto pe patru sau mai multe roți?

Urbea noastră, ca așezare geografică, arhitectură, viață culturală, tradiții etc. etc. atrage atenția și admirația nu numai conaționalilor, dar și a străinilor ce ne vizitează țara și poposesc în Sibiu.

De altfel, descoperirea frumuseților orașului și a împrejurimilor este facilitată și de rețeaua rutieră, care face ca Sibiu să fie o „placă turantă” dintre cele mai importante, spre cinci direcții principale, vest-est-sud, care se intersectează. Nu întâmplător autostrada nord-sud va tangenta Sibiu, într-un viitor „indefinit”, dată fiind precarele condiții economice actuale în care ne zbatem.

Dar, nu asupra automobilismului care începe să devină o „problemă”, vreau să vă rețin atenția, ci asupra „pietoniadei” sibieni.

Dacă parcurgi, ca pieton, orașul te scufunzi în amărăciune, îți sare în ochi contrastul între frumosul și uritul, ce constă în necurătenie, amenajări stradale (inclusiv scările de la nivele diferite, pasajele-tunel) și altele. Trotuarele au gropi, denivelări, scările (str. Cetății spre piață, str. Rațiu spre Șos. Alba Iulia) au trepte lipsă sau sunt măcinate de vremuri, gunoaiile depozitate au căpătat forme miraculoase, lipsesc coșurile de gunoi... Car-

tea de vizită a orașului, sub acest aspect, este cam „sifonată”.

Iarna s-a instalat deja, ceea ce pune probleme în plus, dar cred că unele remedii sînt încă posibile.

Foarte importantă este atitudinea față de concetățenii pietoni (copii, adulți, bătrini) care sînt susceptibili a suferi fracturi, entorse sau, poate, accidente mai grave, fie la coborîrea scărilor amintite, fie mergînd pe trotuarele cu denivelări periculoase. Iar, în situația actuală, spitalizarea, medicamentele, pierderea capacității de muncă temporară reprezintă cheltuieli greu de suportat de către categorii numeroase ale populației.

Evitarea unor astfel de cazuri cade în sarcina diferitelor persoane, fie ele numite sau alese, precum și înlăturarea celorlalte „pete negre” — a căror evidențiere nu mi-am propus a o epuiza în cele de față — în ideea unei responsabilități morale față de cetățenii urbei, ale căror drepturi la un trai civilizat sînt justificate.

În final, pentru a termina într-o notă mai puțin sumbră, dar și cu oarecare semnificații, mă refer la convorbirea avută cu o familie de străini care ne-au vizitat țara și urbea.

Întrebau: cum este posibil să avem șosele, străzi, trotuare atît de rău întreținute? La care, pentru a atenua oarecum starea de fapt, le-am răspuns că președintele țării și no-

menclatura foloseau, pentru deplasări, elicopterul sau automobilul, acestea, însă, numai pe trasee anume destinate. Se pare că enigma a fost lămurită...

Deci, se impune ca pentru rezolvarea problemelor „membrilor cetății” — măcar a unora dintre ele — să se renunțe, de către cei sus puși, la mentalitatea amintită, devenind, din cînd în cînd, și pietoni în propria urbe.

Liviu LALU

PRECIZARE

În urma unor zvonuri care au circulat duminică, la Secția de votare amenajată la Liceul Industrial Nr. 6, am luat legătura cu comisia de votare care ne-a făcut următoarele precizări: Legea nu prevede nici un fel de amendă pentru cei care nu s-au prezentat la vot, ca atare n-a fost amendat nimeni. (G.B.)

Libertatea de a conduce cum vrem

Nu este vorba de a conduce țara, nici județul, nici vreo instituție, nici o căruță. Este vorba despre cum conducem autoturismele pe drumurile publice.

După Revoluție, Dumnezeu a ținut cu șoferii îngăduindu-le lucruri la care altădată nu

Ninja și tăiatul porcului

Este drept că nu ne putem lăuda cu prea mult belșug anul acesta. După cum stau lucrurile nici la anul nu se întrezărește vreo speranță de mai bine.

Aproape fiecare din noi a stat în fața vitrinelor cu carne de porc cuprinși de un sentiment de umilință și neputință, stringînd în pumni banii care de multe ori nu ajungeau pentru un kilogram de carne. Așa că, economisind dintr-o parte și din alta, unii dintre noi au reușit să cumpere un porc, pe care să-l taie în semn de belșug în preajma sărbătorilor de iarnă.

Cam așa a gîndit și eroul poveștii de față, care s-a petrecut într-un orașel din centrul Transilvaniei.

Omul, după ce și-a luat porcul de la piață, l-a dus acasă, unde împreună cu măcelarul și cu fratele lui, l-au tăiat, apucîndu-se să-l prepare.

Nu au despărțit bine slăninele de pe porc, cînd în curte au intrat patru indivizi, îmbrăcați în negru, cu fețele acoperite cu broboade de aceeași culoare. Surpriza a fost atît de mare încît bieții oameni n-au avut timp să reacționeze. Au uitat și de cuțite și de topoare, privind cum cei patru Ninja se mișcă rapid, urcînd porcul într-o mașină cu numărul acoperit.

Strigătele ulterioare nu le-au mai fost de folos. Nici faptul că poliția a ajuns repede la locul faptei. Vor urma cercetări anevoioase și nu ne rămîne decât să sperăm că în cele din urmă cei patru mascați vor fi prinși.

Dan Ioan BOGDAN

Bătrînii — tot mai îndurerăți

(urmăre din pag. 1)

tăți, care să le aducă un ban în plus, iar ceilalți, singuri și triști, au ajuns pradă cerșetoriei. Prețurile actuale cresc continuu, numai prețul zilelor noastre scade.

Dar prețul medicamentelor? Aici măcar guvernul se putea dovedi generos. N-a considerat necesar.

Sugestiv ni se pare cazul domnului N. Dumitrescu: „Fiind bolnav, m-am prezentat la medicul de specialitate (vezi fișa 20598) care mi-a prescris o rețetă de tratament cu următoarele indicații:

- Vibramicin — 55 lei
- Harzol — 354,50 lei
- Depostat — 980 lei.

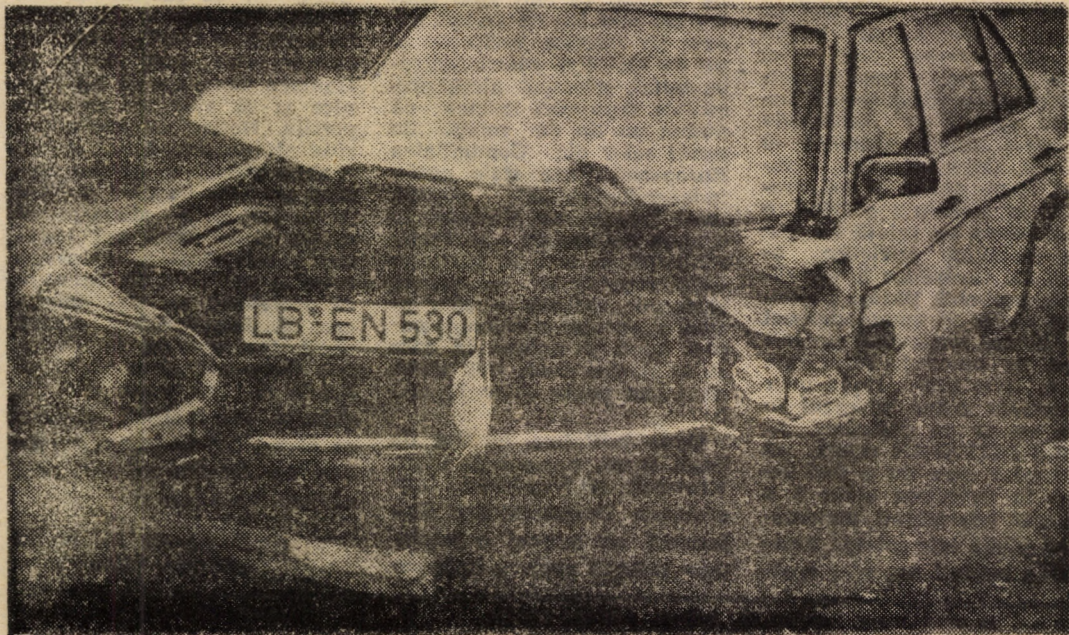
La farmacie mi se face rețetă 50 la sută la Vibramicin și plătesc 27,50 lei, iar res-

tul de medicamente le plătesc integral din amărta mea de pensie, pe care nu știu cum s-o mai trămuiesc. Rămîi consternat și aproape că nu-ți vine să crezi că un medicament care nu știi prin ce metamorfoze a trecut, s-a scumplit de 10—15 ori. Ceea ce este mai trist, mi se pare faptul că în nici o farmacie nu vezi afișat care medicamente au redus și care nu au.

Dumnezeule, oare țara aceasta chiar nu mai are nevoie de bătrîni, sîntem ai nimănui?”

Sînt cuvintele unui pensionar care a ajuns în situația să exclame: „Dumnezeu cu mila, medicamentele... cu mila!”

Cine nu are bătrîni să și-i eumpere. Dar cine-i are să-i respecte. Poate cineva va reflecta la cele de mai sus.

se puteau gîndi, dar nici dracul nu a stat deoparte înmulțind accidente și suferințele. Toate acestea au fost posibile datorită situației delicate în care a fost pusă Poliția după revoluție. Timiditatea organelor de poliție a fost greșit înțeleasă, conducătorii auto speculînd acest lucru.

Semnele și regulile de circulație au fost interpretate de fiecare în parte și în felul în care îi convenea fiecăruia. Nu tu marcaje, nici semafoare, nici acte și nimic din aceea ce ar trebui să respecte un conducător auto. În cazul în care unul din noi era oprit plăteam zîmbind amenda simbolică de 100 lei, nesemnificativă la inflația de astăzi. În acest context socotim că este binevenită Hotărîrea Guvernului pentru modificarea unor dispoziții din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328 din 1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector, aprobat prin H.C.M. nr. 772/66.

Se modifică prin această Hotărîre art. 126. Amenzile crescînd la 400, 600, 800, 900, 1000 de lei, urcînd la 3000, 5000 și 8000 lei. De asemenea, este modificat art. 128

care va avea următorul cuprins: „Art. 128 — Fapta răspunsabililor de ateliere sau a oricărei persoane de a repara sau încuviința repararea autovehiculelor avînd urme de accidente fără a li se prezenta autorizația eliberată în acest scop de organele poliției, precum și nereținerea autorizației se sancționează cu amendă de la 8000 la 10000 lei”.

Art. 129, va avea următorul cuprins: „Neîndeplinirea de către organele de stat care administrează drumurile publice a obligațiilor legale ce le revin în legătură cu întreținerea mijloacelor de semnalizare rutieră precum și neluarea măsurilor de înlocuire imediată a mijloacelor de semnalizare rutieră degradate sau distruse ori de înlăturare urgentă a obstacolelor ivite pe drumurile publice constituie contravenție iar persoanele vinovate se sancționează cu amendă de la 5000 la 8000 de lei”.

Sperăm că de aici înainte cei care conduc automobile pe drumurile publice, înainte de a încălca regulile de circulație se vor gîndi la amenziile usturătoare care le vor diminua bugetul.

Dan Ioan BOGDAN

Liceul „GHEORGHE LAZĂR“ Sibiu

cu sediul în Sibiu, str. Gheorghe Lazăr nr. 1

ORGANIZEAZĂ LICITAȚIE PUBLICĂ

în data de 16 decembrie 1991, ora 10, pentru
vânzare de mijloace fixe și obiecte de inven-
tar prin lichidarea atelierelor școală.

Cei interesați a achiziționa strunguri, ma-
șini de frezat, mașini de găurit, bancuri de
lucru, foarfeci de banc, polizor electric; mo-
tor ARO, cutie de viteză și punte spate ARO,
precum și alte utilaje și dispozitive, pot con-
sulta lista completă la sediul unității.

Informații suplimentare la telefon 3 15 81,
biroul contabilitate.

— 345 —

Miercuri, 11 decembrie 1991

10,00 Actualități. Meteo.
10,20 Calendarul zilei. 10,30
Film serial. Marile familii. (3)
11,10 Super Channel. 12,40
Ora de muzică. 13,30 Virsta
a treia. 14,00 Actualități. Me-
teo. 14,20 Festivalul „Toamna

muzicală buzoiană. 14,50
Civilizația montană. 15,20
Avanpremiere TV. 15,30 Pre-
universitaria. 16,00 Tele-
școală. 16,30 Muzica pentru
toți. 16,50 Tragerea Pronoex-
pres. 17,00 Știri. 17,05 15, 16,
17, 18. 17,35 Televiziunea vă
ascultă! 18,00 Introspectivă
britanică. 18,30 Desene ani-
mate. 19,00 FOTBAL: Genoa
1893 — Steaua București.
20,50 Actualități. 21,25 Stu-
dioul economic. 21,50 Film
serial. Cine e băiatul ăsta?
22,50 Cronica Parlamentu-
lui. Actualități. 23,25 Pro-
muzica. 0,10 Recomandări din
program.

La frontiera dintre Bielo-
rusia și Polonia, în apropiere
orașului Brest, au început
simbatic importante convor-
biri între președinții a trei
republici slave: Boris Elțin al
Rusiei, Leonid Kravciuk al
Ucrainei și Președintele Par-
lamentului Bielorusiei Stanislav
Șușkiewicz. În centrul discu-
țiilor a fost propunerea lui Bo-
ris Elțin de constituire a unui
nou „Commonwealth” (comu-
nitate de națiuni), care să
cuprindă o serie de state in-
dependente. Propunerea a
fost făcută simbatic după
convorbirile lui Elțin cu Krav-
ciuk, iar astăzi aflăm aceste
amănunte. Președintele rus
spunea simbatic că eforturile
de a forma o nouă uniune au
eșuat și că, deci, trebuie aban-
donate în favoarea creării u-
nei comunități mai destinate
între fostele republici ale U-
niunii Sovietice. Observațiile
lui Elțin sugerează faptul că
acesta este dispus să abandone-
ze eforturile îndelungi ale
președintelui Gorbaciov de a
menține o anumită formă de
putere centralizată în favoa-
rea unei structuri care să u-
nească state complet indepen-
dente într-o formă similară
Comunității Economice Euro-
pene. În fața Parlamentului
Bielorusiei, la Minsk, președin-
tele rus spunea: „am văzut e-
șecul ideii unei semifederații,
unei semiconfедераții, care ar
lega fiecare stat într-un sis-
tem de puteri duale”. Gorbaciov
încercând să mențină ve-
chea Uniune Sovietică, într-o
formă sau alta, este pentru în-
cheierea unui tratat, care să
lege republicile de centru, în
timp ce le oferă și un grad
semnificativ de suveranitate.
Dar acele eforturi, deja vlă-

Uniunea Sovietică propuneri pentru crearea unei Comunități de State independente

gite, au fost complet zdrun-
cate prin votul covârșitor al
Ucrainei pentru independen-
ță. Acel vot lăsa să se în-
telegă simbatic Elțin, a însem-
nat sfârșitul vechii uniuni. O
situație excepțional de com-
plexă a apărut pe teritoriul
fostei Uniuni Sovietice — a
spus el, folosind un limbaj
care arată că aceasta nu mai
există. Participanții la discu-
țiile privind uniunea se împu-
tinează mereu și dacă vor
continua așa nu va mai ră-
mâne nimeni la masa nego-
cierilor — a adăugat Elțin.
Situația în continuă deterio-
rare din Uniunea Sovietică a
fost încă o dată evidențiată
simbatic prin decizia lui Go-
baciov de a-l înlocui pe șeful
Marelui Stat Major, ge-
neralul Vladimir Lobov, care
preluase funcția după tenta-
tiva de puci din august cu
generalul Victor Samsonov —
până acum șeful districtului
militar St. Petersburg. Agen-
ția TASS a anunțat știrea fără
să dea nici o explicație.
Agenția de știri INTERFAX
spune însă că Lobov ar fi de-
misionat ca urmare a deci-
ziei Ucrainei de a părăsi u-
niunea și din cauza unei po-
sibile dizolvări a forțelor ar-
mate sovietice centrale. Ple-
carea lui Lobov vine într-un
moment în care circulă o
serie de zvonuri, deși lipsite
de substanță, privind un po-
sibil al doilea puci. Semnifi-
cativ, Samsonov a refuzat să
ordone trupelor sale să iasă

de Mircea Carp

pe străzi în St. Petersburg, pe
atunci încă Leningrad, în tim-
pul puciului din august. Du-
pă discursul său de simbatic,
în fața Parlamentului de la
Minsk, Elțin s-a retras împre-
ună cu președintele Ucrainei,
Leonid Kravciuk și liderul bie-
lorusiei Stanislav Șușkiewicz
pentru discuții în spatele u-
șilor închise. Cei trei au dez-
bătut probleme legate de re-
lațiile politice, economice și
comerciale dintre cele trei re-
publici slave și a atitudin-
ea lor față de Gorbaciov și
centru. Un punct principal pe
agenda discuțiilor se referă
la coordonarea controlului
asupra uriașelor arsenale nu-
cleare plasate de guvernul so-
vietic central pe teritoriile
lor de-a lungul ultimilor 40
de ani. Dacă cele trei repu-
blii slave ajung la un con-
sens de principiu privind o
nouă formă de relații cu fos-
tele republici sovietice, a-
tunci lui Gorbaciov li vor ră-
mâne, probabil, puține posibi-
lități de a se opune deciziei
lor. El mai crede însă că U-
niunea ar putea fi menținută
și a avertizat asupra unor
consecințe grave în cazul în
care ea se va destrăma. A-
genția INTERFAX relatează că
Gorbaciov care nu a fost în-
vitat la întâlnirea celor 3 a
declarat televiziunii ucrainie-
ne că ideile sale privind men-
ținerea uniunii nu s-au epui-

Regimurile bazate pe doc-
trine de inspirație diabolică
au avut ca idee de efort pri-
oritar „formarea omului nou”.
În concepția nazistă, „omul
nou” urma să fie un „supra-
om”, din care să fie alungată
orice științe de iubire, orice
scrupul, în fapt un neo-păgân
abrutizat, gata să ucidă fără
să clipească, pentru a domina.
În concepția comunistă, „o-
mul nou” urma să fie un a-
teu căruia, după operația de
„spălare a creierului” trebuia
să i se inoculeze un fanatism
total pentru „cauză”, adică
pentru a sluji fără cricnire,
ca un sclav-robot, „faraonu-
lui roșu”. Sclavului în anti-
chitate i se lăsa doar liberta-
tea truască, rămânându-i
credința și libertatea gândirii;
sclavului din comunism i se
lua și acestea, astfel încât el
să se predea forțelor întineri-
cului, slujite de partid, cu tru-
pul, cu gîndul și cu inima. Un
„sclav total”.

Această ofensivă de sorgin-
te satanică își avea un scop
precis. Când Mintuitorul Isus

OMUL NOU

formator. „Omul vechi” era
robul păcatului, iar „omul
nou” era liber întru Dumne-
zeu, prin sfințenie. Prin Hris-
tos asadar omul și-a recîștigat
libertatea pierdută prin păcat.
Dar forțelor iadului le tre-
buia robi și slujitori, nu oa-
meni liberi care să li se îm-
potrivească. Și de aceea au
organizat contra-ofensiva așa-
ziselui „om nou”. Dar pe cînd
„omul nou” făcuse de Hristos
era îmbrăcat în lumină, al lor
era îmbrăcat în întuneric.
Să privim la copii. Tatăl

meu îmi spunea: „Copilul e
omul nou, pentru că e fără pă-
cat”. Și avea dreptate. Isus
Hristos ne-a învățat acest a-
devăr, cînd în fața celor
strînși în jurul său a luat în
brațe un copil și a spus: „Ci-
ne nu este ca pruncul acesta,
nu va intra în împărăția lui
Dumnezeu”.

Vrem să devenim oameni
noi? Să privim la frumusețea
sufletului copiilor nevinovați,
în care se răsfrînge frumuse-
țea lui Dumnezeu. Să privim
de fapt la ceea ce a fost fie-
care dintre noi cînd a fost
copil. Atunci fiecare dintre
noi a fost un „om nou”, dar
greșelile, patimile și mai a-
les lipsa de iubire au adus
întunecarea celui chip frum-
os. Vom avea noi voința de
a ni-l recîștiga?

Dumnezeu așteaptă un semn
de la noi și e gata să readu-
că în sufletul nostru omul
nou. Fără acest semn, nimic
nu se va schimba în neferi-
cirea care ne-a copleșit cu
totul.

Prof. dr. Anton MOISIN

„Să ne ajute Dumnezeu!”

— interviu cu domnul AUREL MITROI, de la P.N.T.C.D. —

— Domnule Aurel Mitroi,
sibiienii vă cunosc mai bine
de la sfîrșitul lunii ianuarie
’91 cînd ați declarat o grevă
a foamei ca urmare a unor
probleme care au intervenit
în rîndurile P.N.T.C.D.. Vă
rugăm să ne spuneți cîteva cu-
vinte despre activitatea dum-
neavoastră.

— După Revoluție am luat
legătura cu vechii membri,
care au fost închiși. La mine
acasă (pe Calea Dumbăvii —
n.n.) s-au făcut 4 sau 5 sedin-
te de constituire a partidului.
Sînt membru al P.N.T.
din 1946 dar atunci eram
prea tînr și nu am putut să
cuprind simburile adevărului
acestui partid. Azi trebuie să
cîutăm tîneret care să nu fie
vicios și să nu umble după
funcții.

În data de 15 noiembrie la
miting am cerut să luptăm
pentru aducerea regelui în
țară și am fost aplaudat. Am

cerut să se organizeze alte mi-
tinguri, prin care să se ceară
organizarea unui referendum
pentru punctul 8 al Proclama-
ției de la Timișoara, să se ri-
dice oamenii împotriva no-
menclaturistilor care s-au că-
țărât la putere.

La filiala locală, cei care
sînt implicați trebuie să
ne implicăm cu adevărat în
munca de conducere a par-
tidului.

— Cîteva cuvinte despre
Constituție?

— Constituția pe care noi
ar fi trebuit să o votăm este
din ’23. Cea mai bună soluție
este să aducem regele în țară,
iar prim-ministru să fie dl.
Rațiu, care e un bun patriot
și are toate porțile deschise.
A riscat foarte mult la Ora-
dea, la Buzău, ca să se adu-
că țara la un numitor comun
de cînte și adevăr. Cred că
am avea credibilitate în sta-
tele civilizate numai pe aceas-

tă cale.

— Care sînt greutățile cu
care vă confrunțați?

— Puterea actuală nu ne a-
cordă sprijin așa cum ar tre-
bui. Și mai ales nu putem în-
văța nimic bun de la ei.

— Care este argumentul cu
care susțineți venirea regelui?

— Prin venirea regelui am
avea credibilitate în lume. Pe
cînd Iliescu nu oferă nici o
garanție, nici nu merită să
discutăm despre el, prea mult
ne-a mințit, neagă chiar și
faptele lui din trecut. Iliescu
își va pierde scaunul prin ve-
nirea regelui, de aceea îl res-
pinge. Regele, în tinerețea
mea, mergea cu regina pe
stradă fără probleme, printre
oameni, care îl respectau.

— La ce procent vă aștep-
tați la următoarele alegeri?

— Noi sperăm să obținem
cel puțin 20—30 la sută.

Gabriela BALAN

munități de state independen-
te și declarînd în mod oficial
că Uniunea Sovietică a încet-
at să mai existe. Înțelegerea
invită și alte republici cit și
alte țări străine, care împăr-
țesc principiile documentului
să se alature celor trei repu-
blii slave: Rusia, Ucraina și
Bielorusia. Luni, președinții
Rusiei, Ucrainei și al Parla-
mentului Bielorusiei, împreună
cu președintele Kazahstanu-
lui vor purta convorbiri la
Moscova cu președintele Go-
baciov asupra planului aceas-
tua de formare a unei noi
uniuni. Între timp, secretarul
de stat american, James Ba-
ker a declarat că Uniunea So-
vietică a încetat să mai exis-
te în forma cunoscută pînă
nu demult. Într-un interviu
televizat, șeful diplomației a-
mericane a afirmat că Statele
Unite vor să fac uz de in-
fluența pe care o au, oricît
ar fi ea de modestă, pentru ca
transformările care au loc în
Uniunea Sovietică să fie pas-
nice și să aibă un caracter
pozitiv. Notînd caracterul po-
zitiv al transformărilor Baker
a atras atenția și asupra ma-
rilor pericole pe care acestea
le incubă. El a afirmat că
există riscul unei noi Iugo-
slavii, complicat de existența
armelor nucleare. Să amintim
că secretarul de stat ameri-
can dl. James Baker, pleacă
săptămîna aceasta în U-
niunea Sovietică într-o vizită o-
ficială de mai multe zile, cu
diferite personalități oficiale
cu care prilej va purta convor-
biri cu diferite personalități
oficiale sovietice.

(Preluare de la Radio
„Europa Liberă”)